

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

לפני:

כב' השופטת עידית איצקוביץ

נציג ציבור (מעבידים) מר יגאל ליבר

התובעת – הנתבעת שכנגד
דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ספי מלמד

-

הנתבע – התובע שכנגד
יניב שמעון ברכה
ע"י ב"כ עו"ד רם א. גמליאל

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
1. התובענה הנוכחית החלה עם בקשה לביצוע שיק על סך 7,498 ₪ שהוגשה על ידי התובעת – דן חברה לתחבורה ציבורית בע"מ (להלן: "התובעת" או "דן") כנגד הנתבע מר יניב שמעון ברכה (להלן: "הנתבע" או "מר ברכה"). הנתבע הגיש התנגדות לביצוע ובהחלטה של רשם הוצאה לפועל מיום 4.2.2010 הועבר הדיון לבית דין זה.
 2. בבית דין זה הגיש מר ברכה תביעה שכנגד בגין אי-תשלום שכר עבודה, פיצוי בגין נזק שלטענתו נגרם כתוצאה מהתנהגות התובעת כולל פיצוי בגין פיטורים שלא כדין ובהעדר שימוע, פיצוי על אי מתן הודעה לעובד, ואי מתן מכתב פיטורים וכן פיצוי בגין הפרת חובה חקוקה.
 3. בהחלטה של כב' השופטת הבכירה מיכל לויט מיום 16.4.2012 הועברו ההליכים בתיק למסגרת של דיון רגיל.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

4.

רקע עובדתי

1
2
3 הנתבע ביקש להתקבל לעבודה בדרך בתור נהג אוטובוס, הוא רואיין על ידי מנהל
4 כח אדם מר יעקב פרידמן (להלן: "מר פרידמן"). לתובע לא היה רשיון לנהיגת
5 אוטובוס באותה עת. התובע חתם על מסמך מיום 10.4.07 בנושא "השתתפות
6 בקורס נהיגה באוטובוס" (להלן: "כתב התחייבות"). על פי כתב ההתחייבות
7 הנתבע ישתתף בקורס נהיגה מעשית באוטובוס בבית הספר לנהיגה המופעל על ידי
8 דן ללא תשלום (מימון הקורס מומן על ידי דן) ומתחייב לעבוד במשך תקופה של
9 24 חודשים רצופים, החל מיום קבלת רישיון הנהיגה לאוטובוס.

10

11

בכתב ההתחייבות נאמר:

12

"לעניין התחייבות זו ידוע לי, כי מחיר שיעור נהיגה הנו 150 ₪ לכל
13 שיעור ו-9,000 ₪ עבור הלימוד המעשי, וסך של 375 ₪ עבור מבחן
14 נהיגה (להלן: "סכום הוצאות")."

15

16

בהמשך נכתב:

17

10. "אני מתחייב להחזיר לחברת דן את החלק היחסי של סכום
18 הוצאות שהוצאתם עבור השתתפותי בקורס הנהיגה
19 בהתאמה לחודשי עבודתי בפועל בקרות אחד או יותר מן
20 המקרים המפורטים להלן:

21

10.1 אם אפסיק את קורס הנהיגה בשלב כלשהו ומסיבה
22 כלשהיא, או אם תופסק השתתפותי בקורס הנהיגה.

23

10.2 אם אפר את התחייבותי ולא אעבוד כנהג אוטובוס 24
24 חודשים ברציפות. לענין הרציפות, כאמור, לא תחשב
25 הפסקה ברציפות העבודה אחת מאלה: היעדרות
26 מחמת שירות מילואים, מחלה, תאונה, חופשה
27 שנתית, ימי אבל במשפחה, שביתה או השבתה.

28

10.3 אם אפוטר מהעבודה בגין אחד או יותר מהסיבות
29 הבאות:

30

10.3.1 הרשעה בעבירה שיש עמה קלון.

31

10.3.2 שלילת רשיון נהיגה לכל תקופה שהיא.

32

10.3.3 אי ציות להוראות הממונים.

33

10.3.4 השתמטות או אי מילוי תוכנית העבודה.

34

10.3.5 התנהגות בלתי הולמת כלפי ציבור הנוסעים.

35

10.3.6 כל התנהגות אחרת שאינה מתיישבת עם
36 עבודתי כנהג אוטובוס.

37

11. אם אפר התחייבותי ולא אעבוד ברציפות את מלוא התקופה
38 של 24 חודשים /או אם אפסיק את עבודתי בשלב כלשהו
39 בתחום 24 חודשי התחייבותי, כאמור בסעיף 10 לעיל, אשלם
40 את החלק היחסי של הוצאות הכשרתי בהתאמה לחודשי
41 עבודתי בפועל."

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1

2 הנתבע הפקיד בידי התובעת שתי המחאות ללא נקיבת סכום (בהתאם לסעיף 14
3 לכתב התחייבות). אחת ההמחאות מולאה על ידי התובעת בסך של 7,498 ₪
4 והוגשה לביצוע ללשכת הוצאה לפועל.

5

6 קורס הנהיגה מתקיים בבית הספר לנהיגה של התובעת.
7 התובע סיים את הקורס שנמשך כחודש וחצי בהצלחה וקיבל רשיון נהיגה. בגין
8 תקופת הקורס הנתבע לא קיבל כל שכר, ואף לא שילם עבור השתתפותו בקורס.
9 בחודש יולי 2007 שובץ הנתבע כנהג בקו 16, במוסף הכרמלית בתל אביב.

10

11 5. לדברי הנתבע הוא שובץ למשמרות של 8-9 שעות כל אחת משעה 15:00 עד 23:00
12 או מ-16:00 עד 0:00. לגרסתו כמעט שלא היו הפסקות בין נסיעה לנסיעה. לעיתים
13 הוא נאלץ לצאת מייד עם הגעתו למוסף, ולפעמים הייתה הפסקה של 5 דקות
14 בלבד. זאת בניגוד להוראות ההסכם הקיבוצי החל על התובעת לפיו חייבת להיות
15 הפסקה לנהגים של 45 דקות. הנתבע אף נדרש לאכול את ארוחותיו בזמן הנסיעה.
16 מאחר שהתובע ראה בדרך נהיגה זו סיכון לעצמו ולנוסעיו, הוא פנה לסדרן
17 התחנה שאמר לו שעם הזמן והנסיון זמני הנסיעה שלו יתקצרו כך שיספיק לקבל
18 הפסקות בין נסיעה לנסיעה. לאחר מספר שבועות, כשהמצב לא השתנה, פנה
19 הנתבע אל מנהל המסוף וקיבל את אותה תשובה שקיבל מהסדרן. אולם מספר
20 ימים לאחר מכן, הופתע הנתבע לגלות בסידור העבודה שהמשמרות שלו פוצלו
21 והוא שובץ למשמרות בנות 4 שעות, וביניהן מנוחה של 4 שעות (הפסקה שבגינה
22 הנתבע לא היה זכאי לשכר). הנתבע פנה להנהלת דן כדי לברר את פשר העניין אך
23 ללא הועיל. הנתבע אף פנה אל הממונה על קציני הבטיחות של חברות התחבורה
24 הציבורית במשרד התחבורה ונאמר לו כי עליו לפנות לקצין הבטיחות של
25 התובעת. כך עשה הנתבע אך הדבר לא עזר. הוא הופנה לשיחה עם מנהל כוח אדם
26 של דן וזה פיטר אותו בטענה כי הוא "עובד בעייתי". לטענת הנתבע למחרת
27 הפיטורים הוא נדרש לשלם עבור קורס הנהיגה שבו השתתף וסירב. בהמשך
28 הוגשה המחאה שהוא מסר ללשכת הוצאות לפועל ומכאן ההליכים שבפנינו.

29

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

- 1 **עיקר טענות הנתבע** .6
- 2
- 3 א. ההמחאות שהנתבע מסר לתובעת היו כערבון, אחת ככל שיהיו חובות עבור
- 4 כרטיסיות וכרטיסי נסיעה, והשנייה לכיסוי דו"חות בשל עבירות תנועה.
- 5
- 6 ב. התובע עבר להתגורר בתל אביב בעקבות קבלתו לעבודה בדין, כאשר קודם
- 7 התגורר עם הוריו בקרית גת ובכך נגרם לו נזק.
- 8
- 9 ג. על התובעת לפצות את הנתבע בגין עלות הקורס שהוא ביצע על חשבונו
- 10 בסך 2,500 ₪.
- 11
- 12 ד. הנתבע זכאי לשכר עבודה בגין תקופת ההכשרה (קורס נהיגה באוטובוס)
- 13 של חודש וחצי.
- 14
- 15 ה. התובעת פיטרה את הנתבע שלא כדין, ללא שימוע ובשל חשיפתו למחדלי
- 16 בטיחות חמורים בתובעת וגרמה לו בכך נזק רב וממשי.
- 17
- 18 ו. התובעת הפרה את חובתה עת לא מסרה לנתבע הודעה לעובד בהתאם
- 19 לחוק הודעה לעובד, ואף לא מסרה לו מכתב פיטורים. על כך מגיע לנתבע
- 20 פיצוי.
- 21
- 22 ז. הנתבע זכאי לפיצוי בגין הפרת חובה חקוקה על ידי התובעת אגב סיכון
- 23 ביטחונו של הנתבע.
- 24
- 25 **עיקר טענות התובעת** .7
- 26
- 27 א. תביעת הנתבע התיישנה או הוגשה בשיהוי ניכר, עת סיים את עבודתו ביום
- 28 7.8.07 והגיש תביעה שכנגד רק ביום 1.12.2011. זאת, על אף שנשלח לו
- 29 מכתב התראה שלפיו יש ביד התובעת שיק שיופקד בבנק אם לא יסדיר את
- 30 חובו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

- 1 ב. הנתבע לא פוטר כי אם התפטר ונטש את עבודתו אצל התובעת.
2
- 3 ג. בהתנגדות לביצוע שיק שהגיש הנתבע בלשכה להוצאה לפועל הוא לא
4 העלה טענותיו לעניין שימוע, הפסדים, דרישות לפיצויים וכו', ולכן הוא
5 מושתק מלתבוע רכיבים אלה.
6
- 7 ד. הנתבע התקבל לעבודה לאחר סיום הקורס ולאחר שהתובעת נשאה בעלות
8 לימודי הנהיגה שלו בסכום כולל של 7,050 ₪. הנתבע נטש את העבודה
9 ונותר חייב לתובעת את התשלום היחסי (22 חודשים בסך 6,630.53 ₪).
10 כפי שעולה מסיכומי התובעת, הסכום שמולא בשיק מורכב מסכום זה,
11 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית בסך 68 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 800 ₪ - סה"כ
12 7,498 ₪.
13
- 14 ה. בתקופת הלימודים בקורס הנהיגה הנתבע לא היה עובד של התובעת ואינו
15 זכאי לשכר בגין תקופה זו.
16
- 17 ו. התובעת נתנה לנתבע את ההפסקות הנדרשות בהתאם לדין ולהסכם
18 הקיבוצי.
19
- 20 ז. הנתבע אינו זכאי לרכיבים ופיצויים הנדרשים בכתב תביעה שכנגד.
21

8. ראיות שנשמעו

- 22
23
- 24 מטעם התובעת הוגשו תצהירי עדות ראשית של מר פרידמן, מנהל כוח אדם בדין
25 ושל מר עמיר דגני (להלן: "מר דגני") מנהל אכ"א תנועה בדין, שצירף דו"ח שעות
26 העבודה של הנתבע, אולם מחודש יולי 2007 בלבד (מ-1.7.07 עד 24.7.07).
27
- 28 מטעם הנתבע העידו הנתבע עצמו ומר בוריס שילו (להלן: "מר שילו"), שאף הוא
29 עבר קורס נהיגה לאוטובוס בו הכיר את הנתבע. מר שילו התקבל לעבודה בדין
30 והפסיק לעבוד לאחר שלושה חודשים בשל תנאי העבודה קשים – שבעה ימי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1 עבודה בשבוע ומשמרות ללא הפסקה של נהיגה רצופה במשך 12 שעות עבודה. מר
2 שילו מתאר בתצהירו ובעדותו את הדרשישה לנהיגה רציפה, תוך סיכון לנהג
3 ולנוסעים. בניגוד להצהרה שבתצהיר (סעיף 12) מר שילו שילם כ-4,000 ₪ בגין
4 השתתפותו בקורס נהיגה (ראו ע' 27 לפרוטוקול הדיון).

5

6

נסיבות העבודה וסיום העבודה של הנתבע

.9

7

8 הנתבע אישר בעדותו שחתם על כתב התחייבות טרם קבלתו לעבודה, עת נשלח
9 לקורס הנהיגה. הנתבע אף אישר שהוא מאמין שהוא קרא את המסמך (ע' 20, ש,
10 5-10). כלומר היה עליו לדעת כי הוא נשלח לקורס שבגינו לא יחוייב בתשלום,
11 אלא יהיה במימון מלא על ידי התובעת בהתאם להתחייבותו. על פי ההתחייבות
12 על הנתבע להחזיר את החלק היחסי של עלות הקורס (שבהתאם לכתב
13 ההתחייבות הייתה בסך 9,000 ₪) אם הוא לא יעבוד תקופת התחייבות של 24
14 חודשים בשל התפטרות, או בשל פיטורים באחת הנסיבות הנקובות בכתב
15 התחייבות. הנתבע אף אישר בעדותו שידע על כך (ע' 21, ש' 10-11).

16

17 מעדויותיהם של הנתבע ושל עדי התובעת עולה כי הנתבע עבד מ-27.6.07 עד ליום
18 7.8.07. בשלושת הימים הראשונים הוא עבר "חניכה" עם נהג קבוע שליווה אותו
19 והדריך אותו ולכן, ימים אלה לא מופיעים בדו"חות השעות שלו (ראו עדותו של
20 מר דגני, ע' 13 לפרוטוקול הדיון). לפי עדותו של מר דגני יום העבודה האחרון היה
21 24.7.07 ולאחר מכן הוא לא עבד בפועל כנהג (ע' 14, ש' 6-11). אולם, עדות זו
22 סותרת את הצהרתו של מר פרידמן לפיה הנתבע סיים לעבוד ביום 7.8.2007 (סעיף
23 7 לתצהירו).

24

25 הנתבע הצהיר שלאחר שעבד תקופה במשמרות ללא הפסקה או בהפסקה
26 מינימאלית (בין 5 ל-15 דקות בין נהיגה לנהיגה) ונוכח תלונותיו, הוא שובץ בשתי
27 משמרות של 4 שעות עם הפסקה של 4 שעות ביניהן. על כך התלונן הנתבע בפני
28 מספר גורמים. לאחר שיחה עם קצין הבטיחות הוא הופנה אל מנהל כוח אדם –
29 מר פרידמן, "שבשיחתו עימו טען כי הנני "עובד בעייתי" והבנתי ממנו כי במעד זה
30 הינו מפטר אותי" (סעיף 19 לתצהיר הנתבע).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1 אחת של חצי שעה לפחות; ביום שלפני המנוחה השבועית
2 וביום שלפני חג, ההפסקה היא של חצי שעה לפחות.
3 הפסקה לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על שלוש שעות....." (ב)

4
5 אולם, כאמור לעיל, אנו מאמינים שהתובע עבד מספר ימים בחודש אוגוסט 2007
6 שלגביהם, מסיבות לא ידועות, לא הוגש דו"ח נוכחות. על כן אנו מאמינים לגרסת
7 הנתבע לפיה הוא שובץ באותו חודש, נוכח תלונותיו, במשמרות של 4 שעות עם
8 הפסקה של 4 שעות ביניהן. זאת בניגוד להוראות הדין. מסיבה זו התפטר התובע
9 שראה באותו שיבוץ (ובהעדר הפסקות סדירות לפני כן) נסיבה שבגינה אין לדרוש
10 ממנו להמשיך בעבודתו.

11. דרישה להחזר תשלום עבור הקורס שמומן על ידי התובעת

12
13
14 בהתאם לראיות שנשמעו, התובע התחייב להחזיר את עלות הקורס באופן יחסי,
15 אם לא יסיים את תקופת ההתחייבות של 24 חודשים.

16
17 בהתאם לכתב ההתחייבות, מחיר של שיעור נהיגה הוא 150 ₪, סה"כ 9,000 ₪
18 עבור הלימוד המעשי וסך של 375 ₪ עבור מבחן נהיגה.

19
20 הנתבע העיד בעדותו כי ביצע כ-70 שיעורים, כך שעלות הקורס שנקובה בכתב
21 ההתחייבות היא סבירה.

22
23 השאלה האם ניתן לחייב עובד בהחזר תשלום בגין קורס אליו נשלח במסגרת
24 עבודה אם הוא לא מקיים התחייבות כלפי המעסיק, נדונה בע"ע 292/99 עדי
25 עמיחי - חברת יוסי גולדהמר בע"מ, פ"ד לה(2000) 204, שם נאמר מפי הנשיא
26 דאז כב' השופט אדלר:

27 "במצב דברים בו עובד נשלח לקורס על חשבון המעסיק והעובד עוזב את
28 מקום העבודה במהלך הקורס או פרק זמן קצר לאחר מכן, בידי
29 המעסיק ישנן כמה דרכים להבטיח את עצמו: (1) המעסיק רשאי
30 מלכתחילה להתנות את השתתפות העובד בקורס בכך, שבמצב הנ"ל
31 העובד ישיב למעסיק את עלות הקורס ואת שכר העבודה אשר שולם לו
32 בשעות שבהן השתתף בקורס; זאת בכפוף למבחן הסבירות.....".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1 יש להבחין בין קורס שמשמש את העובד גם לאחר סיום עבודה אצל אותו מעסיק
2 לבין הכשרה ששמישה רק באותו מקום עבודה.

3

4 בתעא (ת"א) 1379/08 טמיר נתיבי אויר בע"מ - רועי אדום-שני (22.8.11) נאמר
5 על ידי מותב של בית דין זה (אם בית דין כב' השופטת נטע רות):

6 "מידת ההנאה היחסית שמפיק כל אחד מן הצדדים תלויה כידוע בסוג
7 ההכשרה או הכשירות שרוכש העובד, כאשר בהקשר זה נהוג לאבחן
8 בין "כשירויות כלליות" אותן יכול העובד לשאת עימו לכל אשר יילך
9 גם לאחר סיום עבודתו אצל המעביד לבין "כשירויות ספציפיות"
10 שכוחן יפה בעיקר למקום העבודה המסוים שהכשיר את העובד.
11 מטעמים אלה ייחסה – הן הפסיקה והן הספרות הכלכלית
12 והמשפטית – משמעות רבה לסוג ההכשרה בה מדובר (ספציפית או
13 כללית) לצורך בחינה של שאלת התקפות והסבירות של הוראה
14 הפוגעת בחופש העיסוק, בין היתר, על-ידי חיוב העובד בתקופת
15 העסקה מינימאלית בעקבות ההכשרה או בפיצוי כספי בגין עלותה,
16 ככל שיבקש לעזוב עבודתו טרם שישלים תקופת העסקה כאמור....
17 עם זאת, הפסיקה שעסקה בסוגיית השיפוי נדרשה לא רק לשיקולים
18 כלכליים תועלתנים אלא גם לשיקולים מוסריים הנוגעים להטמעת
19 חירויות יסוד ובכלל אלה: להיקף הפגיעה הנגזר מחובות שיפוי
20 שנקבעה בהסכם בחופש העיסוק של העובד, בזכותו שלא להיות כבול
21 בהסכם למתן שירות אישי ובזכותו לניהול מו"מ חוזי אפקטיבי מול
22 מעבידו לשם שיפור תנאי עבודתו. זאת נוכח העלויות הגבוהות בהן
23 יידרש לשאת בעבור הכשרה מקצועית, ככל שיבקש לסיים עבודתו
24 טרם לתקופה המינימאלית שנקבעה בהסכם. עלויות העשויות לצמצם
25 ולהגביל בפועל את מימוש זכויותיו כאמור.
26 בהתאם לכך נפסק, כי לצורך מיצובה של נקודת המידתיות בכל מקרה
27 ומקרה יש להביא בחשבון, בין היתר – את עלות ההכשרה, את
28 התועלת הכלכלית שעשויה לצמוח ממנה (הן למעביד והן לעובד)
29 בהתאם לטיב ההכשרה (כללית או ספציפית), את טווח הזמן בו
30 עשויה תועלת זו לצמוח, את היקף הגבלת העיסוק המוטל על העובד
31 בתמורה לעלות ההכשרה או את העלות הכספית היחסית בה ידרש
32 לשאת אם יעזוב את מקום עבודתו טרם לתקופת העסקה לה התחייב
33 עובר ליציאה להכשרה".

34

35 במקרה שלפנינו מדובר בהכשרה כללית – רשיון לנהיגה באוטובוס שעשויה לשמש
36 את הנתבע בחיי העבודה, לאו דווקא אצל התובעת. בהתאם, ההתחייבות היא
37 כדין. ההתחייבות גם סבירה מבחינת העלות הנקובה של הקורס, נוכח דברי
38 הנתבע עצמו.

39

40 ב"כ הנתבע מפנים להוראות חוק איסור קבלת ביטחונות מעובד, התשע"ב-2012,
41 האוסר לקבל ולממש ביטחונות מעובד. ייתכן שהאיסור חל גם על קבלת המחאות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1 כהבטחה להחזר תשלום כגון זה שלפנינו. אולם החוק, שתחולתו פברואר 2012,
2 לא חל בזמן מסירה ההמחאות ואף לא בעת הגשת אחת מהן למימוש בלשכת
3 הוצאה לפועל. לכן אינו רלוונטי להכרעה.

4
5 הנתבע אכן הפסיק את העבודה בדרך הרבה לפני סיום תקופת ההתחייבות- עבד
6 פחות מחודשיים. אולם, כפי שנקבע לעיל, הנתבע עזב בשל נסיבות העולות כדי
7 הרעה בתנאי העבודה כאשר שובץ במשמרות בניגוד להוראות חוק שעות עבודה
8 ומנוחה. נסיבות אלה היו מצדיקות תשלום פיצויי פיטורים, בהתאם לסעיף 11
9 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963 אילו היה עובד הנתבע את התקופה המזכה
10 בתשלום.

11
12 בנסיבות אלה אין זה מוצדק לחייב את הנתבע בתשלום עבור הקורס. לכן דין
13 תביעת התובעת להידחות.

14
15 **התביעה שכנגד** .12

16
17 הנתבע הסכים בחקירתו בדיון כי אלמלא הגשת השיק לביצוע בהוצאה לפועל הוא
18 לא היה מגיש תביעה כנגד התובעת (ראו ע' 26 לפרוטוקול הדיון). התובעת טוענת
19 לשיהוי בהגשת התביעה. אולם, כל עוד לא חלה התיישנות – והיא אינה חלה על
20 רוב רכיבי התביעה – יש לדון בזכאות לגופה.

21
22 **א. דרישה לתשלום עבור "קורס עיוני", הוצאות המעבר לתל אביב ושכר**
23 **עבודה.**

24
25 הנתבע הצהיר כי נדרש לבצע קורס עיוני על חשבונו, טרם קבלתו לעבודה,
26 שעלותו 2,500 ₪ שהוא שילם מכיסו.

27
28 הנתבע לא המציא כל ראיה לגבי הדרישה או לגבי הסכום שהוא טוען
29 ששילם. בנוסף, ללא ספק מדובר בהכשרה כללית שמשמשת את הנתבע לא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1 רק לצרכי העבודה אצל התובעת. מכל אלה אין לחייב את התובעת בגין
2 התשלום הנדרש.

3

4 הנתבע אף מבקש לחייב את התובעת בפיצוי בגין נזק שנגרם לו עכב מעבר
5 לתל אביב, מאחר שטרם החל עבודתו בתובעת הוא התגורר בקריית גת,
6 אצל הוריו.

7

8 מעבר להעדר הוכחות לגבי המעבר, סיבותיו ועלותו, כל עובד עושה את
9 השיקולים שלו כאשר הוא מתקבל למקום העבודה, ביניהם בוודאי מקום
10 מגורים. על העובד גם להביא בחשבון כי ייתכן שהנסיון לא יצליח. לנתבע
11 לא היה הסכם לתקופה קצובה ולכן החלטתו להעתיק מקום מגוריו – אם
12 הייתה כזו – היא אחת ההחלטות שמתקבלות על ידי האדם הבוגר במהלך
13 חייו, ואין להטיל את תוצאותיה על המעסיק.

14

15 הנתבע אף מבקש לחייב את התובעת בשכר עבודה בגין התקופה של כחודש
16 וחצי שבה נמשך הקורס.

17 לא הובהרו באופן מלא היקף ושעות הקורס, אך הנתבע עצמו אמר כי
18 מדובר במספר שעות ביום, כשלוש-ארבע פעמים בשבוע. לא נטען ובוודאי
19 לא הוכח כי נמנע מן המועמד לעבוד בעבודה אחרת במהלך תקופת הקורס.
20 לא הוכח כי הייתה דרישה שבתקופת הקורס המשתתף "יעמוד לרשות
21 העבודה", כאשר הקורס עצמו שימש הכשרה כללית – לנהיגה על אוטובוס,
22 ולא רק למקום העבודה המיועד – בחברת דן.

23 בשל כל אלה, אין לראות בתקופת הקורס "תקופת העבודה" של הנתבע
24 המזכה בשכר עבודה.

25

26 **ב. דרישה לפיצויים בשל פיטורים שלא כדין והעדר שימוע.**

27

28 לאחר שקבענו כי הנתבע לא פוטר אלא התפטר, אין להידרש לכל עילת
29 התביעה שמבוססת על פיטורי הנתבע.

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1 ג. פיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד.

2

3

חוק הודעה לעובד, התשס"ב-2002 קובע:

4

"מעביד ימסור לעובד, לא יאוחר משלושים ימים מהיום
5 שהעובד התחיל לעבוד אצלו, ואם היה העובד נער כהגדרתו
6 בחוק עבודת הנוער, התשי"ג-1953 (להלן – נער) – לא יאוחר
7 משבעה ימים, הודעה בכתב שבה יפרט את תנאי העבודה של
8 העובד לפי הוראות חוק זה (בחוק זה – ההודעה)".

9

10 בהתאם לסעיף 5 לאותו חוק:

11 "א) לבית הדין האזורי לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון
12 בהליך אזרחי על הפרת הוראות חוק זה והוא רשאי –
13 (1) לפסוק פיצויים, אף אם לא נגרם נזק של ממון,
14 בשיעור שייראה לו בנסיבות העניין;...".

15

16 התובעת לא הוכיחה שמסרה לנתבע הודעה על תנאי העבודה עת החל את
17 עבודתו (קרי, לאחר שקיבל רשיון והתקבל בפועל לעבודה). אולם, ספק אם
18 תקופת העבודה בפועל של הנתבע עלתה על 30 ימים. כך בדיווח על עבודה
19 בחודש יולי מופיעים 13 ימי עבודה, לפני זה הוא עבד 3 ימים בהתלמדות
20 ביוני ומספר ימי עבודה בחודש אוגוסט (לא יותר מ-7 ימים, בהתחשב בכך
21 שסיום העבודה המוסכם היה ב-7 לאוגוסט 2007).

22

23 מכאן שטרם חלף המועד המקסימאלי שבו הייתה חייבת התובעת למסור
24 הודעה לעובד ולכן דין סעד זה להידחות.

25

26 ד. פיצוי בגין "הפרת חובה חקוקה".

27

28 פקודת הניזקין מגדירה את העוולה של הפרת חובה חקוקה בסעיף 63 כך:

29 "א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה
30 המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו –
31 והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו
32 של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או
33 מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין
34 האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת
35 בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון
36 להוציא תרופה זו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1 (ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או
2 להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד
3 לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או
4 להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או
5 הגדר שעמם נמנה אותו פלוני".
6

7 בענייננו לא רק שלא הוכח שהתובעת הפרה חובה שבדין בנוגע להוראות
8 נהיגה ומשך ההפסקה לנהגים, אלא גם לא הוכח מהו הנזק הנטען – שלא
9 ברור גם אם נטען כלפי הנתבע, הנוסעים או בכלל.

10

11 ברור לנו שלא הוכחה כנדרש התשתית העובדתית לפיצוי בגין העוולה ולכן
12 גם רכיב תביעה זה דינו להידחות.

13

14 **13. לסיכום**

15

16 בהתאם לאמור לעיל **התביעה והתביעה שכנגד נדחות.**
17 אין צו להוצאות.

18

19 **14. לצדדים זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30**
20 **יום מקבלתו.**

21

22 **ניתן היום, 02 יולי 2014, ד' תמוז תשע"ד, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

23

24

25

26

עידית איצקוביץ שופסת

נציג ציבור מעבידים
מר יגאל ליבר

27

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 13210-02-10

1

2